

Den næste sag på dagsordenen var:

5) Tredje behandling af lovforslag nr. L 86: Forslag til lov om ændring af lov om midlertidig opholdstilladelse til visse personer fra det tidligere Jugoslavien m.v., udlændingeloven og lov om social bistand. (Behandling af asylansøgninger fra personer fra det tidligere Jugoslavien med midlertidig opholdstilladelse m.v.).

Af indenrigsministeren (Birte Weiss).
(Fremsat 30/11 94. Første behandling 6/12 94. Betænkning 13/12 94. Anden behandling 15/12 94. Tillægsbetænkning 10/1 95).

Der var stillet 4 ændringsforslag i tillægsbetænkningen.

Uden for tillægsbetænkningen var der ikke stillet ændringsforslag.

Ændringsforslagene sattes først til forhandling.

Forhandling

Birthe Rønn Hornbech (V):

Jeg skal kort kommentere de ændringsforslag, der er stillet af Venstre, Det Konservative Folkeparti og Fremskridtspartiet, og det ændringsforslag, der er stillet af regeringen.

Når Venstre for et par år siden sagde ja til midlertidig opholdstilladelse til tusinder af krigsramte, som først søgte asyl efter at have foretaget fri indrejse til Danmark, var det, fordi vi vedkendte os et særligt ansvar over for krigsramte mennesker i vor egen region, og den forpligtelse vedkender vi os stadig. Men forudsætningen for os var den samme som i dag, nemlig at beskyttelsen skal være af midlertidig karakter. Det er da også, hvad indenrigsministeren selv den ene gang efter den anden har lagt megen vægt på, helt op til den for os overraskende og uforståelige kovending sidste forår, hvor ministeren – uden at orientere os, endsiges forhandle med os – meddelte i dagspressen, at de krigsramte skulle ind i asylproceduren.

Da både Venstre, Det Konservative Folkeparti og Fremskridtspartiet ønsker at give de krigsramte en fortsat midlertidig beskyttelse, har vi stillet det ændringsforslag, som jeg om et øjeblik skal kommentere. Men jeg vil gerne gøre opmærksom på, at for at demonstrere dette har vi allerede for et par måneder siden fremsat vort eget forslag om ændring af jugoslaverloven,

hvorefter den midlertidige opholdstilladelse skulle forlænges med et år.

Til det lovforslag, som vi behandler i dag, har vi endvidere stillet ændringsforslag om, at der i selve udlændingeloven indsættes en særlig bestemmelse, hvorefter der kan gives midlertidig beskyttelse i 7 år; herefter skal der træffes beslutning om, hvorvidt opholdstilladelsen skal gøres tidsubegrænset. Jeg vil gerne gøre opmærksom på, at det, der står i betænkningen, er vores politik generelt; vi ønsker, at alle asylsøgere skal have midlertidig beskyttelse, for det ligger jo i flygtningebegrebets natur.

Forslaget er udarbejdet ud fra det, der har været Venstres politik i årevis, nemlig at mennesker skal hjælpes, så længe de er på flugt fra noget, men at flygtninge ikke uden videre skal være indvandrere. Ved at gøre tusinder af personer, der er rejst til Danmark gennem flere sikre lande og kunne have opnået beskyttelse i et andet land før indreisen til Danmark, til indvandrere, har regeringen derimod åbnet mulighed for en helt uoverskuelig tilstrømning, som ikke har set sin lige i den tid, Danmark har haft en udlændingelovgivning.

Jeg vil sige om regeringens ændringsforslag, at det må undre, at regeringen har ønsket at udsætte stadfæstelsen af denne lov i 4 uger ud over den dato, der havde været nødvendig. Statsministeren anførte jo i sit indlæg under andenbehandlingen, at det var kynisk, at et mindretal i Folketinget havde bedt om at få udsat tredjebehandlingen i 12 dage. Hvis statsministeren ikke selv ønskede at fremstå som kynisk, måtte statsministeren – hvis han ellers gider høre efter – jo forvente, at et flertal havde draget omsorg for, at Folketinget blev indkaldt, så snart de 12 søgningedage var forløbet. Men hvad gjorde statsministeren? Man må formode, han holdt juleferie. Flertallet har åbenbart ikke ønsket at afbryde juleferien for at vedtage dette lovforslag, og derfor får vi først tredjebehandlingen i dag.

Og for yderligere at skabe undren om, hvorvidt statsministeren nu også mener, at det, han kræver af andre, også skal gælde for statsministeren selv, har man besluttet først at sætte lovforslaget i kraft den 1. februar i stedet for det, der havde været naturligt. Når statsministeren mente, det var så kynisk, at lovens ikrafttrædelse blev udsat, og at det hastede så meget, havde det da været naturligt, om loven var blevet sat i kraft den 3. januar, og det havde også været muligt. Derfor undlader vi at stemme til regeringens ændringsforslag.